

допѣснѣлъ, съ кое-то е великій страдалникъ Іовъ пророчески потвърждавалъ своѣ-тъ добринѣ и любовѣ, съ коѣ-то сѣ го любили домашни-тѣ мѣ, които, като желяхѣ да бѣдатъ съ него юще въ пѣснѣ сваскѣ, викахѣ: „кой ще ни даде да сѣ наситимъ отъ негово-то тѣло.“

Въ вѣтхѣй-а завѣтъ сичко-то е било само стѣнка, образъ на новий-а завѣтъ; тѣй на израилтани-тѣ, кои-то е избралъ Богъ да приготвятъ свѣтъ-а за дочакваніе Христоко, за едно съсъ законъ-а за спомѣнъ, какъ сѣ избавени отъ египетско-то робство, дадена е била храна пзла съ тайнѣ, пасхално-то агне, на кое-то чрезъ кръвъ-тъ юдитѣ, като си поръсѣхѣ домовете-тѣ съ неѣ; увардѣхѣ сѣ отъ морѣ-тъ коѣ-то е морила Египтяни-тѣ. Юще една храна е била дарована на израилтани-тѣ, сирѣчь манна-та, коѣ-то ги храни 40 години, догдѣ не дойдохѣ въ обѣтованнѣ-тъ землѣ; и тази манна е знаменувала небесный-а хлѣвъ, съ който ны храны спаситель, докато сме на пѣтъ-а, кога пѣтѣваме въ небесно-то негово царство. Той ни е далъ тѣзи безсмъртнѣ хранѣ като плодъ, кой-то е ъзрѣлъ на негово-то кръстно дърво, чрезъ кое-то ны повърна въ невиность-тъ Адамовѣ, както и на Адама е било насадено въ рай дърво на животъ-а, за да въ живѣлъ до вѣка. И тѣй образъ-а на тази тайна храна е сѣкадѣ: въ рай начало-то ѣ, въ пѣстинѣ-тъ стѣнка-та ѣ, а конецъ-а ѣ въ гостилницѣ-тъ Сіонскѣ, гдѣто Спаситель благосло-